

ת"פ 24808/07/14 - מדינת ישראל נגד חליל גאבר

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 24808-07-14 מדינת ישראל נ' גאבר

14 יולי 2016

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
חליל גאבר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד הלל ג'אבר

פסק דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של הסגת גבול לפי סעיף 447 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק"); וסיוע להיזק לרכוש לפי סעיפים 452 לחוק +סעיף 31 לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, ביום **19.11.12** הסיג הנאשם גבול לביתה של הגב' חולה מסארווה (להלן: "המתלוננת") בטיבה בכך שנכנס בדלת הכניסה, ללא רשות ולא כדין, ולאחריו הגיעו אחרים שאינם מוכרים לו.

בנסיבות אלה תקפו האחרים את מר סלאח עווידה שהיה אותה עת בבית בכך שהכו בגבו עם מקל, דחפו את חולה והפילו אותה לרצפה, ונגרמו לו חבלות.

בסמוך לכך נשברו הטלוויזיה והארון בבית לאור ההמולה ששררה בו, ושבעטיה נס הנאשם מהבית.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו, ויופנה לקבלת תסקיר

שיבחן בין היתר את אפשרות ענישתו ללא הרשעה.

לענין העונש - הצדדים יטענו חופשי, אך הוסכם על פיצוי ע"ס 2,000 ₪ למתלוננת.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 13.6.16 עולה כי הוא בן 25, הבכור מבין שבעה אחים במשפחת מוצאו.

אביו כבן 55 עובד בתחום מסגרות בטייבה, ואמו כבת 47 עקרת בית.

לדבריו סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, למד קורס טכנאי מחשבים ולמד כשנתיים לימודי הנדסת תוכנה במכללת רופין, אך הפסיק לימודיו מתוך בחירה ושיקולים אישיים (לא הציג אישורי השכלה).

מגיל צעיר החל לעבוד עם אביו ומשפחתו בתחום השיפוצים, ובשנה האחרונה החל לעבוד כעצמאי בעבודת חשמל ושיפוצים כעוסק מורשה.

מאבחון השירות עולה כי הנאשם הינו בחור מתפקד, ללא הרשעות קודמות, שביצוע העבירה

אינו מאפיין את התנהלותו בדרך כלל ואת מהלך חייו.

בהתייחסותו לעבירות - מתאר סכסוך קודם עם אחד מבני המשפחה שהסלים לעימות אלים במהלכו נפגע והותקף.

הנאשם מקבל אחריות חלקית לביצוע העבירות, מודה שפעל באופן לא מותאם ומאיים בכך שהסיג גבול, עם זאת שולל הפעלת אלימות ופגיעה במתלוננים וברכושם במהלך האירוע.

חרף הקושי להכיר באחריותו ובתוצאות מעשיו - הנאשם מבטא נכונות לבצע עבודות לתועלת הציבור כעונש.

מהערכת השירות עולה כי סבור שעונש של"צ למען אוכלוסייה נזקקת יהווה עבורו עונש חינוכי שיש בו כדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסב.

לפיכך, ובהתאם לנ"ל מוצעת תוכנית של"צ בהיקף של 140 שעות במרכז לתרבות וספורט בטייבה בעבודות אחזקה.

בסוגיית ההרשעה - מאחר והנאשם הינו אדם מתפקד ללא הרשעות קודמות ובעבירה ראשונה ויחידה לגביה מוכן לשאת בתוצאות, וכן כדי למנוע פגיעה בעתידו התעסוקתי - המליץ השירות על סיום ההליך ללא הרשעתו בדין.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה לצד ענישה נלווית.

הנאשם יליד 1990, נעדר הרשעות קודמות, הודה והורשע במסגרת הסדר בכתב אישום שתוקן משמעותית לקולא, נוכח קשיים ראייתיים לא מבוטלים, ובסופו של יום הורשע בעבירות של הסגת גבול פלילית וסיוע להיזק לרכוש.

חרף גילו הצעיר של הנאשם, מדובר במסכת אלימה ובריונית העולה מכתב האישום המתוקן, כשהוא נמצא עם אחרים, לא מנע את ביצוע העבירות שם, גם אם לא היה השותף הפעיל והמרכזי.

התסקיר בעניינו איננו ממצה, וממנו עולה כי הנאשם הוא צעיר ללא עבר פלילי, מתפקד ונעדר הרשעות קודמות, המקבל אחריות חלקית על ביצוע העבירה.

לא ניתן לשקול אי הרשעה, שהינה החריג לכלל, כשנאשם מודה שנעברה עבירות מסוג זה.

שירות המבחן לא מציין כל פגיעה חריגה במשלח ידו של הנאשם, אלא רק מציין כי תיתכן פגיעה עתידית במשלח ידו ללא אינדיקציה של פגיעה בתעסוקה, כך שהנאשם אינו עומד בתנאי הלכת "כתב".

ברע"פ 8971/15 - נקבע כי גם כשמדובר במהנדס, וגם אם יש פגיעה קונקרטית - לפעמים ראוי שההרשעה תיוותר על כנה.

בע"פ 5803/13 - חרף גילו הצעיר של הנאשם שם וחלקו המצומצם בעבירה, בהיעדר הוכחת נזק קונקרטי ממשי, תסקיר שהמליץ להימנע מהרשעה, עדיין יש להרשיע בדין. זהו צעיר שחלקו בעבירה היה מינורי יחסית, ועדיין בית משפט דוחה את בקשת הערעור שלא להרשיע ומציין על כך שלא ניתן שלא להרשיע, כי מדובר בחריג שבחריגים.

ברע"פ 3208/15 - ההרשעה נותרה על כנה בהסגת גבול פלילית, נאשם שנכנס לביתו של אחר וסייע לאחר להזיק לרכוש.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להותיר את ההרשעה על כנה לצד מאסר מותנה מרתיע, של"צ כענישה קונקרטית, פיצוי מוסכם בסך 2,000 ₪, וקנס.

לעומת זאת טען ב"כ הנאשם לעונש כי בשל קשיים ראייתיים משמעותיים התביעה תיקנה את כתב האישום החמור לכתב האישום המתוקן.

הנאשם לקח אחריות, ואין חולק שהנאשם אכן הסיג גבול, אך הסגת הגבול היא שונה לחלוטין כיוון שמדובר בכניסתו לבית המתלוננת על מנת לקבל הסבר מדוע בנה של בא לביתם פעמיים קודם לכן ואיים על אחיו הקטן בן ה- 18 של הנאשם באמצעות אקדח. יש לזה תימוכין בתיק החקירה, ולמרות זאת בנה של המתלוננת לא נחקר.

ישנה מגמה להסתיר מבית המשפט את העובדות כהווייתם כשהמחדל זועק לשמיים מדוע לא נחקר בנה של המתלוננת על החזקת נשק ואיומים. המתלוננת הגישה את תלונתה על מנת להצדיק את מעשיו של בנה, או לכפר עליהם.

אין שום קשר בין מי שנמצא בתוך הבית לבין הנאשם, הוא הודה בעבירה של סיוע להיזק והסגת גבול פלילית בלבד.

בנסיבות אלה, הנאשם לא יכול היה למנוע מאחרים לבצע את העבירות, והחטא היחידי שנופל לפתחו היא רק העובדה שהוא נכנס לבית ותו לא, ומלכתחילה לא היה מקום להגיש כתב אישום נגדו.

יש בתיק עדות של גיסתה של המתלוננת הגרה באותו בנין, שאומרת ששמעה כי שוברים דברים בתוך הבית. והיא מכחישה שראתה שם את הנאשם.

אין מחלוקת שהנאשם בעצמו נפגע בהיותו בתוך הבית, ויש לכך תיעוד חזותי וראייתי.

הנאשם החל את דרכו באופן נורמטיבי, החל לרכוש השכלה גבוהה, הפסיק מנסיבותיו האישיות הכלכליות, אך מתבייש להגיד לקצין המבחן שהפסיק מהטעם הכלכלי.

הנאשם הגיע למצב שהעסק של אביו כמעט קרס, והיה צריך לצאת ולעזור לו אז הפסיק לימודיו. הנאשם מתכוון לחזור למעגל הלימודים, לאחר שלמד תכנות במכללת רופין.

כיום הוא מנהל עסק מורשה לשיפוצים וחשמל, רוצה להמשיך את עתידו, והרשעה תפריע לו גם בכך וגם אם ירצה להיקשר בגוף הדורש תעודת יושר.

סוגי העבירות דנן מתאימות להימנעות מהרשעה ולרוב הענישה בגינן מסתיימת ברף פחות במדיה ניכרת מזה שקבע לה המחוקק בגינן.

לגבי רע"פ 8971/15 אליו הפנתה המאשימה - מדובר בעבירות חמורות יותר של זיהום מים לצריכת הכלל, שיכול להסב נזק לכלל, ושם נוהלו הוכחות.

לגבי פסה"ד הנוסף אליו הפנתה המאשימה - מדובר בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע שזו עבירה חמורה כשלעצמה, ובקומץ אנשים שהתפרצו יחדיו על מנת להקים חמ"ל של מידע מודיעיני אודות בתים שאמורים להיהרס באיו"ש.

לעניין נטילת האחריות החלקית בתסקיר זו נובעת בשל אי נוחות ביחס לכתב האישום המקורי מלכתחילה שהוגש נגדו, ולמרות שנוטל אחריות מלאה על מה שהורשע בו - אינו יכול להתעלם מהתמונה הכוללת העולה מכתב האישום עליה אינו אחראי.

בנסיבות אלה, בהן הנאשם אדם נורמטיבי, ללא כל עבר פלילי, שזו הסתבכותו הראשונה בחייו, ההמלצה של שירות בעניינו היא לעונש חינוכי קונקרטי שיכול להמחיש לו את החומרה שבמעשיו, הפגיעה בעתידו התעסקותי והעובדה לפיה הוא נוטל אחריות מלאה, יש לבטל את ההרשעה בעניינו לצד של"צ. בכל הנוגע לרכבי הענישה

הנלוויים -אין מחלוקת.

הנאשם הוסיף כי טעה, מתנצל וצריך לשלם על הטעויות שעשה. טעה בכך שהלך למקום האירוע אך זו הייתה מלכודת. מסכים לבצע של"צ כפי שהומלץ ע"י השירות.

5. דין ומסקנות

בהתאם לעקרון המנחה בענישה יש לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג מידת העונש המוטל עליו (**סעיף 40ב לחוק**), כשמתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון המנחה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40ג(א) לחוק**).

בנסיבות אלה, מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלומו וקניינו של הפרט, ועל זכותו לביטחון אישי.

מתחם העונש ההולם הכולל בעבירות בהן הורשע הנאשם **נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות**.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם הסיג את גבולה של המתלוננת בכך שנכנס דרך דלת הכניסה לביתה ללא רשות, ולאחריו הגיעו אחרים שאינם מוכרים לו, תקפו את המתלוננת ובעלה, בכך שדחפו אותה לרצפה והכו בגבו של בעלה עם מקל וגרמו לו לחבלות.

בנוסף, במעשיו אלה, סייע הנאשם לשבירת הטלוויזיה והארון בבית, לאור ההמולה ששררה בו, עד שנס מהבית.

יש לציין כי כתב האישום המתוקן מפריד במפורש בין כניסתו של הנאשם לביתה של המתלוננת לבין כניסתם של האחרים ומעשיהם בבית, שהם- עיקר חומרתו של כתב האישום (**סעיף 40ט(א)(2) לחוק**). בחינת מעשיו של הנאשם בלבד מעלה כי מדובר במעשים מינוריים, הגם שהינם בעלי חומרה ומגבשים אחריות פלילית בעניינו, ולא בכדי מורשע בסיוע בלבד בכל הנוגע לעבירת ההיזק בזדון.

כך, אף את הנזק שנגרם הלכה למעשה ניתן לייחס לנאשם בעקיפין בלבד, ובאופן נסיבתי, בכל הנוגע לפגיעה במתלוננים ובהיזק לרכושם.

לפיכך, מצאתי כי התנהלות הנאשם שבפניי מהווה פגיעה ברף הנמוך של מתחם הענישה.

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עולה כי בנסיבות אלה, מדובר בחלוק זמן ניכר של למעלה מ-3 וחצי שנים מהאירוע (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

למותר לציין כי לחלוף הזמן משמעות רבה בעניינו הואיל ובעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 22 בלבד, היינו בבחינת "בגיר צעיר" כהגדרת הפסיקה, נעדר כל הרשעות קודמות, שניהל אורח חיים נורמטיבי עובר לאירוע, ואף בחלוף הזמן מהאירוע- לא שב להסתבך בפלילים כלל (סעיף 40א(10) לחוק).

בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 25.6.13) קבע כב' הש' ג'ובראן לעניין קבוצת גיל זו כדלקמן-

"יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה"בגירים צעירים". חשוב להבהיר כי אין בקביעתנו זו כדי לקבוע כי בגזירת עונשם של קבוצה זו, יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקובעו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו."

לאחרונה, בע"פ 2420/15 אברהם אבטליון נגד מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 29.11.15), הבהיר כב' הש' ג'ובראן קביעתו זו וסייג -

".... הקלה בעונשו של בגיר צעיר לא תיעשה, אלא אם בית המשפט השתכנע על יסוד החומר המונח בפניו, כי מתקיימות בבגיר הצעיר אותן נסיבות מיוחדות העשויות להצדיק מתן הקלה מסוימת בעונשו - וזאת, במסגרת הכללים הקבועים בדין. ויודגש, "בגיר צעיר" אינו מעין "מונח קסם", המצדיק כשלעצמו הקלה בעונשו של נאשם המשתתף לקבוצת הגילאים המסוימת - אלא מדובר בקבוצת משתנים, אשר יש לבחון את המידה שבה הם מתקיימים בכל נאשם בגיר צעיר לגופו."

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במסגרת הסדר טיעון, כאשר אין חולק כי תוקן לקולא באופן משמעותי מאוד בעניינו בשל קשיים ראייתיים בולטים, הביע צער וחרטה בפני בימ"ש ולקח אחריות על מעשיו אף בפני שירות המבחן, כאשר במסגרת פרטי ההסדר- הסכים מבעוד מועד על פיצויה הכספי של המתלוננת בשיעור קבוע מראש ולא מבוטל.

בנוסף, הנאשם ביטא נכונות לבצע עבודות לתועלת הציבור כעונש (סעיפים 40א(4) ו- (6) לחוק).

התסקיר בעניינו של הנאשם הינו **חיובי** בעיקרו, ממנו עולה כי למד כשנתיים לימודי הנדסת תוכנה במכללת רופין אך הפסיק לימודיו מתוך בחירה ושיקולים אישיים -כשמטיעוני בא כוחו עולה כי מדובר בטעמים כלכליים, וצורך לסייע בפרנסת המשפחה נוכח סכנת קריסת העסק המשפחתי, וכיום הנאשם עובד כעצמאי בעבודת חשמל ושיפוצים כעוסק מורשה.

השירות התרשם כי ביצוע העבירות דנן הינו חריג לאופיו ולאורחות חייו, כשברקע להן- סכסוך קודם עם אחד

מבני המשפחה - שהסלים לעימות אלים, במהלכו נפגע והותקף, כפי שאף עלה מדברי בא כוחו.

בכל הנוגע לקבלת אחריות חלקית על האירוע מצדו של הנאשם בתסקיר- הרי שלאור הנסיבות, בהן לא מיוחס לו קשר לאחרים שהגיעו למקום ו/או למעשיהם, אין כל סיבה כי ייקח אחריות ישירה על מעשיהם, ואחריותו היא לחלקו בלבד.

לאור האמור, אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה כי מתקשה לקחת אחריות על מכלול האירוע והנזקים שאירעו בעטיו, כפי שהצטייר מבחינתו בכתב האישום המקורי.

בנסיבות אלה, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, העדר עבר פלילי, חלקו המינורי בכתב האישום המתוקן, הודאתו והמלצת השירות, מצאתי כי יש לסטות לקולא ממתחם הענישה ההולם מטעמי שיקום, להימנע מהרשעתו, ולהשית עליו של"צ.

הגם שהכלל מורנו כי מקום בו קבע בית המשפט כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו- ירשיעו בדין, הרי שהסמכות נתונה לו לסיים תיק ללא הרשעה במקרים מיוחדים ויוצאי דופן, בתנאים שנקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל (פ"ד נ"ב(3) 337).

השתכנעתי כי נסיבות תיק זה עולות בקנה אחד עם קביעתו של בימ"ש העליון לעניין תנאי ביטול הרשעתו של נאשם כפי שנפסק בהלכת כתב הנ"ל, מקום בו לא זו בלבד שהרשעת הנאשם דן בגילו הצעיר עלולה לגדוע את עתידו האישי והמקצועי, אלא שסוג העבירות ונסיבות ביצוען מאפשרות ביטול הרשעתו מבלי לפגוע בשיקולי ענישה האחרים.

5. לפיכך, הריני מבטלת את הרשעת הנאשם, וקובעת בעניינו את העונשים הבאים:

א. הטלת של"צ בהיקף 140 שעות במרכז לתרבות וספורט בטייבה, בהתאם לתוכנית שירות המבחן. השירות יעדכן את בית המשפט בתום ביצוע העבודות.

ב. פיצוי ע"ס 2,000 ₪ למתלוננת ע"ת/2 - **חולה מסארווה**, שישולם עד ליום 1.9.16.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ו, 14 יולי 2016, במעמד הנוכחים.